

9^e jaargang

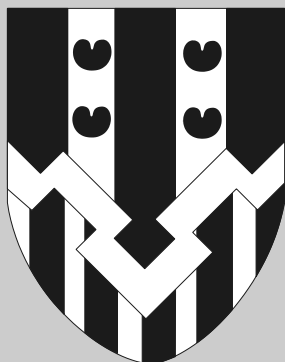
nummer 90

mei 2001

't Pompebled

Doarpskrante mei it nijs fan

Fryske Peallen
&
Sigerswâld

◀◀◀ Colofon

't POMPEBLED verschijnt

10 keer per jaar

OPLAGE: 900 exemplaren

Uitgave en bezorging:

Drukkerij Canrinus
De Rusken 44, Frieschepalen
Tel.: (0512) 30 30 77

Redactie:

Tsjaltsje v.d. Velde, Dwarswyk 5
Tel.: (0516) 54 16 50
Sieta van der Galiën, Middenwei 5b
Tel. (06) 21 99 65 25
Jerry Haar, Tolheksleane 62
Tel.: (0512) 30 32 65
Trynke van der Wier, Kromhoek 15
Tel.: (0512) 30 24 50
Siepje van der Velde, Kromhoek 24
Tel.: (0512) 30 16 16
Jelle Jeensma, Lytse Leane 5
(0512) 53 17 06
Albert Gjaltema, vormgeving en illustratie

Kopij:

Kopij voor het volgende nummer **uiterlijk** inleveren op **maandag 11 juni 2001** voor 18:00 uur bij de redactie.
Op de computer gemaakte teksten op 3,5'' diskette aanleveren a.u.b.

Advertentietarieven:

Deze zijn beschikbaar op aanvraag.

't Pompebledpraatsje

Hoogtijdagen: vieren of gedenken; terugkijken. Goed dat er zulke dagen zijn. Al werd koninginnedag dit jaar niet uitbundig gevierd wegens M.K.Z., toch waren onze gedachten bij ons koningshuis. 4 Mei: al had men persoonlijk geen doden te betreuren toch dacht men aan de vele offers die gebracht werden voor onze vrijheid.

5 Mei: gelukkig getuigden veel wapperende vlaggen van die vrijheid. Van welke vorm dan ook; meningsuiting, godsdienst, dwangmatigheid, en rouwproces: de vrijheid daarvan moet ook steeds weer bevochten worden. Over het laatste item gaat ons hoofdartikel dit keer. Verder een verslag van de Alderein, het begrip "overlast" wordt van meerdere zijden aangeroerd, artsen gaan met vakantie, tevredenheid bij It Bijehûs, enz. Het bericht van een gefrustreerde jeugdige konden we helaas niet plaatsen omdat het niet voorzien was van de naam van de afzender. Deze had wel zin in een feestje maar voelde zich qua leeftijd buitengesloten, tijdens "50 jaar Frieschepalen". Beste onbekende, al met je klacht daar geweest waar die hoort, bijvoorbeeld Plaatselijk belang? Of als dorpsbewoner zo'n feest eens mee-organiseren, lijkt dat je wat? Je leeftijdgenoten zullen je dankbaar zijn. Zo ziet u maar weer dat we anonieme stukken niet plaatsen, maar wel met u meedenken... En vooruit denkende hopen we nog een Pompebled uit te brengen voor de vakantie, hoewel de redactie dit keer wegens dat feit al niet compleet was. Mocht ook u eerder het dorp verlaten dan wensen wij u alvast een prettige tijd.

Rouwverwerking

Een proces in het leven waar ieder mens mee te maken heeft of zeker nog zal krijgen. Een heel persoonlijke beleving die strijd met zich meebrengt, welke jaren, ja soms een mensenleven vergt. Froukje Bouma-Hoving uit Frieschepalen verwoordde dit in onderstaande bijdrage.

Uit het verleden

In onze tijd is het vrij normaal en in veel gevallen ook vanzelfsprekend dat mensen die een ingrijpende of tragische gebeurtenis in hun leven meemaken gebruik maken van instanties die tot doel hebben hulp te bieden bij de verwerking van hetgeen hen overkomen is. Praatgroepen en psychologische begeleidingen, ze zijn niet meer weg te denken uit de hedendaagse maatschappij. Dat er in vroegere tijden vaak andere normen werden toegepast, komt in het hierna volgend historisch omschreven verhaal naar voren.

De gedenksteen

Op een rustige, windstille avond van de maand oktober zaten we met elkaar rond de eettafel in het zijkamertje van ons huis dat mijn vader ruim twee jaar daarvoor gebouwd had aan het zandpad de "Drie Roe" (laatste huis rechts) nabij het dorpje De Wilp: mijn vader, mijn moeder en wij, drie zusjes die kort op elkaar in leeftijd waren. Mijn tweelingzus en ik scheelden een half uur en het zusje dat op ons volgde was op de dag af twee jaar jonger. We hadden ook nog een broertje. Ook hij werd net als wij drieën één dag voor Sinterklaas geboren. Als gevolg van deze "bijzondere gebeurtenis" (zoals een krant het 50 jaar later in de rubriek "*Uit de goede oude tijd*" zou aanduiden) hadden we enkele dagen na de geboorte van ons broertje bezoek in huis gehad van "Het Nieuwsblad van het Noorden" en de "Leekster Courant". In beide kranten verscheen een artikeltje en een plaatje, met als onderschrift in één der kranten: "*De gelukkige vader met zijn vier Sinterklaaskinderen*".

Ons broertje was nu tien maanden oud en in de afgelopen zomer was gebleken dat hij een levendig kereltje aan het worden was,

Allen tegelijk jarig. In het gezin van den heer Hoving te De Wilp (Gr.) doet zich het merkwaardige geval voor, dat alle kinderen op 4 December geboren werden.

druk in zijn bewegingen als hij in de grote bruine kinderwagen zat. Een roepnaam had hij nog niet, gewoonlijk werd hij aangeduid met "*it jonkje*". Op dit moment zat hij niet in zijn kinderwagen bij ons aan tafel. Hij was ziek, ernstig ziek, een gewone verkoudheid was overgegaan in longontsteking en de dokter was al verscheidene keren geweest; het zag er zorgelijk uit. Men beschikte nog niet over het wondermiddel *penicilline*, longontsteking werd bestreden met een stoomtoestel dat op een soort brander stond en verlichting moest geven bij het ademen.. Zo lag mijn broertje nu al enkele dagen in zijn ledikantje in de voorkamer bij het zijraam op het noorden, met het

stoomtoestel dicht naast het bedje. Als wij uit school kwamen (we zaten in de eerste klas) waren onze eerste woorden: *“hoe is 't mei it jonkje?”*.

Nadat het eten beëindigd was, met het gebruikelijke dankgebed *“Here dank voor deze spijze amen”* door ons als kinderen achtereenvolgend van de oudste naar de jongste in recordtempo opgezegd, ging mijn moeder naar de voorkamer om bij ons broertje te kijken. Tegen het einde van de maaltijd hadden we hem horen huilen en was mijn moeder zelfs van haar stoel opgestaan, in overweging nemende het eten te onderbreken. Op aanraden van mijn vader is zij toen echter weer gaan zitten. Mijn moeder was nogal twijfelachtig in haar doen en laten en ik vermoed dat mijn vader het zo regelde om mijn moeder in elk geval haar rust te gunnen bij het eten; bovendien was zij vlak voor het eten nog in de voorkamer geweest.

Nog maar nauwelijks was mijn moeder in de voorkamer of we hoorden haar roepen: *“Hy brândt, hy brândt!”*. Mijn vader vloog overeind uit zijn stoel en verdween ook in de voorkamer. Schoorvoetend volgden wij hem tot in het gangetje dat de voorkamer met het zijkamertje verbond en gluurden angstig de kamer in. Ik zag mijn moeder zitten op een stoel naast de kachel met *“it jonkje”* op haar schoot. Mijn vader liep huilend heen en weer om dingen uit de bijkeuken (it foarhûs) te halen, water etc. en hij reikte naar een stapel oude kranten op het hoge kastje dat daar stond. In ontreddeering volgden wij hem op de voet, verward en half huilend vragend: *“heit, heit, wat is der, heit moat net sa gûle!”*.

Bij onze naaste bureu, enkele tientallen meters van ons huis verwijderd, had men intussen een vuurgloed waargenomen. Buurman Jille Woldman kwam toegesnel. Toen hij de situatie in ogenschouw had genomen, verdween hij ook weer even snel om in allerijl anderen die verderop aan het zandpad woonden te waarschuwen. Binnen enkele minuten ging het verontrustende nieuws als een *“lopend vuurtje”* langs de Drie Roe en de daaraan grenzende Jonkersvaart naar het volk dat daar woonde. Technische

communicatiemogelijkheden waren er nog nauwelijks en als enig vervoermiddel was er de fiets. Buurman Jille ondernam de tocht naar de dokter die verscheidene kilometers van ons verwijderd in het naburige dorp Marum woonde. Hendrik Jansma bracht de rondom ons dorpje wonende familie op de hoogte. Toen hij bij mijn beppe aan het pad achter de *“Ronde Meer”* verscheen, verwoordde hij het nieuws zo: *“Froukje, jo moatte mar gau even mei komme nei Foekje!”*

Toen mijn beppe en tante Wietske (zus van mijn moeder die op de hoek van wat nu de Oosterweg heet en de Keuningsweg woonde) op *“de ree”* (zoals het zandpad doorgaans genoemd werd) aankwamen, dwaalden mijn tweelingzus en ik daar al een tijdje in het schemerdonker rond, tersluiks de gebeurtenissen in huis in het oog houdend. Mijn tante zei, we moesten maar meegaan in huis. Ons vierjarig zusje was op dat moment onvindbaar. Later bleek dat ze zich verborgen hield in een donkere kast in de slaapkamer van onze ouders.

Intussen was het al lang kinderbedtijd en bracht beppe ons naar het zolderkamertje. Ze zei: *“jimme moatte mar bidde foar it jonkje”*. Toen beppe naar beneden was gegaan en wij nog een tijd lagen te luisteren naar de geluiden die van beneden doordrongen, merkten we dat het daar langzamerhand stiller werd en tenslotte werd het helemaal stil. We hoorden ook geen huilen meer van ons broertje. Zou ons bidden misschien geholpen hebben?

Een schuldvraag?

De volgende morgen kwam beppe ons wakken. Meteen vroegen we: *“Hoe is 't mei it jonkje?”*. Beppe zei: *“Hy is wei”*. Op onze vraag of we hem mochten zien, zei beppe dat dit beter was van niet en in de daarop volgende dagen mochten we niet in de voorkamer komen. Wel heb ik een vaag beeld voor ogen van *“een bedje”* dat voor het grote raam in het midden van de kamer stond. Ook hoefden we niet naar school en dat vond ik eigenlijk maar wat vreemd. Heit was ook niet naar zijn werk en dat was nog vreemder, want hij was ook niet in

de tuin bezig. In de loop van de morgen mochten we wel even naar buiten. Het was de tijd van de regen en als gevolg daarvan waren er waterplassen op het zandpaadje rond ons huis. We roerden daar wat met stokken in en hielden ondertussen een schuin oogje op de mensen die ons huis binnengingen, de dokter was daar ook al weer bij. Van mijn ouders herinner ik mij uit de daarop volgende dagen helemaal niets. Heit ging wel een paar keer weg op de fiets, maar we mochten niet met hem mee zoals anders wel eens gebeurde: één achterop de bagagedrager en één voorop de stang.

In de middag van die eerste dag gingen we, nadat de andere kinderen van “de ree” uit school terug waren al spelende het pad met hen op. Als gewoonlijk sprongen we over slootjes om te bepalen wie het verste kon of durfde springen, wat meer dan eens natte voeten opleverde. Je kon merken dat ze ons nu anders bekeken dan normaal en het gesprek over hetgeen was voorgevallen bleef dan ook niet uit. Opeens zei één van de jongens: “*Eigen schuld wordt nooit beklaagd!*.” Hier schrok ik van, maar noch mijn zus noch ik heeft/heb deze woorden ooit herhaald in het bijzijn van onze ouders, toen niet en later ook niet. Ze werden opgeborgen, evenals de hele gebeurtenis bij ons thuis werd weggeborgen. Er lag een geheimzinnig zwijgen over dat niemand van ons ooit heeft durven doorbreken.

Discussiëren over de oorzaak van het drama via de media was in die dagen nog niet in gebruik. Maar gelet op de uitspraak van onze speelkameraadjes zullen er binnen de dorpsgemeenschap ongetwijfeld gissingen over zijn gemaakt. Had mijn vader misschien in zijn grote zorgzaamheid het toestel iets te dicht bij het bedje gezet waardoor het door mijn woelige broertje in beweging werd gebracht? Vele jaren later vertelde Corrie Hoekstra-Dijkstra van de Binnenwei uit Siegerswoude (familie van mijn moeder) mij dat er een “klein” mankement aan het apparaat was ontstaan. Op de dag van de begrafenis werden er veel houten klapstoelen en lange tafels ons huis binnen gedragen, deze waren

afkomstig uit café Helmholt bij ons uit het dorp. Pake kwam met paard en wagen om dat allemaal op te halen. Ook stopte er een hoge zwarte koets voor ons tuinpaadje. Omdat wij “al” zes jaar waren mochten/ moesten we meelopen in de stoet die door de koets werd voorafgegaan. Er was nog wel even twijfel geweest of het wel kon, de donkerrode zondagse manteltjes aan bij een gelegenheid als deze. Men vroeg zich af of die niet te kleurig waren, de gewoonte was om zich in dergelijke omstandigheden te kleden in zwart of donkerblauw. De mannen liepen, met de dominee en mijn vader aan het hoofd, voorop en daarachter liepen de vrouwen, allemaal met een zwarte sluier voor hun gezicht; beppe liep naast mijn moeder.

Toen de stoet voorbij de school ging, die maar vijf minuten lopen bij ons vandaan was, zag ik dat alle kinderen zich in rijen hadden opgesteld tegen de schoolmuur. Ik dacht toen dat zij misschien wel met een schoolreisje naar Bakkeveen gingen. Dat was in ons eerste schooljaar al een keer gebeurd en toen hadden we voor het vertrek ook bij de schoolmuur moeten staan. Voor het overige was het bij mijn weten nog niet eerder voorgekomen dat zoiets had plaatsgevonden. Ik bedacht dat het toch wel jammer was dat wij nu niet meekonden naar de Bakkeveenster duinen. Volgens mijn zus hebben wij deze dingen op de terugweg fluisterend besproken, waarop tante Wietske, die naast ons liep, ons bij wijze van troost geruststelde met de woorden: “*sy geane net fuort*” . .

Terug van de begraafplaats viel het mij op dat de donkerbruine overgordijnen voor de ramen van ons huis, die de hele week gesloten waren geweest, weer aan de kant geschoven waren. Dat gaf een gevoel van verruiming, het leek alsof de dingen minder erg waren. Ons zusje Geertje was niet mee geweest naar het kerkhof, ze bleef thuis bij de vrouwen die een en ander aan moesten regelen. Bij onze thuiskomst vertelde ze opgetogen dat ze van “vrouw Boer” een “boltsje” had gekregen. Toen mijn tweelingzus ook haar handen uitstak naar de korf met broodjes kreeg ze van vrouw Boer een tik op de vingers, met het

bevel “ofbliven!”. Vrouw Boer was een Groningse in haar spraak. De voorkamer zat nu vol met familie, ook ooms en tantes die wij gewoonlijk maar weinig zagen. Sommigen besteedden aandacht aan ons en de afleiding die dit gaf, verzachtte de beklemmende sfeer van de droevige dag. Toen de stoelen en de tafels weer op de wagen van pake werden geladen mochten wij meehelpen. Pake maakte net zoals hij anders ook vaak deed grapjes en ook dat had een troostend effect. In het spel leken de dingen weer wat gewoon te worden en kon ik mijn broertje haast al een beetje vergeten. Hoewel, vergeten is het nooit, het bleef een hiaat in ons bestaan en het heeft ook zeker een weerslag gehad op het verdere verloop van ons gezinsleven.

De naslag

Toen we weer naar school gingen, had beppe intussen blauwe mouwshortjes genaaid die we een hele winter lang over onze nog nieuwe oranje gebreide, wollen truitjes moesten dragen en hoewel we dat beslist niet prettig vonden hadden we hiertegen geen enkel woord van protest of verweer. Mijn zusje Geertje ontkwam aan deze sombere gewoonte omdat zij nog niet naar school ging. Mijn vader had lange tijd een zwarte rouwband om de mouw van zijn zondagse pak en hij ging ook heel lang niet meer naar het muziekcorps “Oranje” waar hij zoveel jaren met veel plezier de grote trom had geslagen. In de jaren die volgden op de tragische gebeurtenis werden we daar bij het naar bed gaan iedere avond opnieuw bij bepaald. Mijn vader had het zwart geblakerde ledikantje de zolder opgedragen, waar het onder een oud flanellen laken (Dúts lekken) een plaats kreeg in een hoekje, het heeft daar jaren lang gestaan. Op weg naar ons slaapkamertje moest je er langs. Heel lang rende ik in grote haast deze huiveringwekkende plek voorbij en probeerde niet die kant op te kijken. Ook in de voorkamer, waar we als gezin in de wintermaanden vertoefden, bleef nog lange tijd een stille getuige van het drama.

Dat was het donkerbruine overgordijn waarin ook schroeivlekken gekomen waren. Ik kan mij niet herinneren wanneer mijn vader het ledikantje van de zolder heeft verwijderd, na verloop van tijd wende het en de angst begon te slijten. Toen ons vriendinnetje/nichtje (die er natuurlijk ook van wist) weer eens bij ons was voor het spelen op de grote zolder en zij er al wijzend de aandacht op vestigde, wisten wij haar er met klem van te overtuigen dat zij dit onderwerp bij ons in huis nooit of te nimmer ter sprake mocht brengen. Van de overgordijnen weet ik beter wanneer die vervangen werden. Dat gebeurde pas enkele jaren na de oorlog toen er weer nieuwe voorraden goederen in de winkels kwamen. Wel lang als je bedenkt dat het geval een aantal jaren voor de oorlog plaatsvond. Nooit is het zover gekomen dat wij met onze ouders hebben kunnen praten over deze ingrijpende gebeurtenis in ons gezin, die veel dorpelingen uit die tijd zich tientallen jaren later nog wisten te herinneren en ook nu tref ik nog wel eens leeftijdsgenoten die zeggen: “*ja, ik wit dat noch!*”. In de jaren toen mijn ouders op hoge leeftijd gekomen waren, kon mijn moeder nog wel eens mijmerend zeggen: “*ja, dat jonkje dat wy ferlen ha*”. Mijn vader keek in zulke ogenblikken van ons weg. Pas na het overlijden van onze ouders, toen mijn zus en ik eens op een stille zomeravond op het kerkhof in De Wilp rondliepen op zoek naar het grafje, zagen wij met hoeveel zorg mijn vader al die jaren bezig was gebleven om die kleine gedenksteen te onderhouden.

Byienkomst Plattelânsfroulju

ôfdieling Sigerswâld
De Uthof, 18 april, 2001.

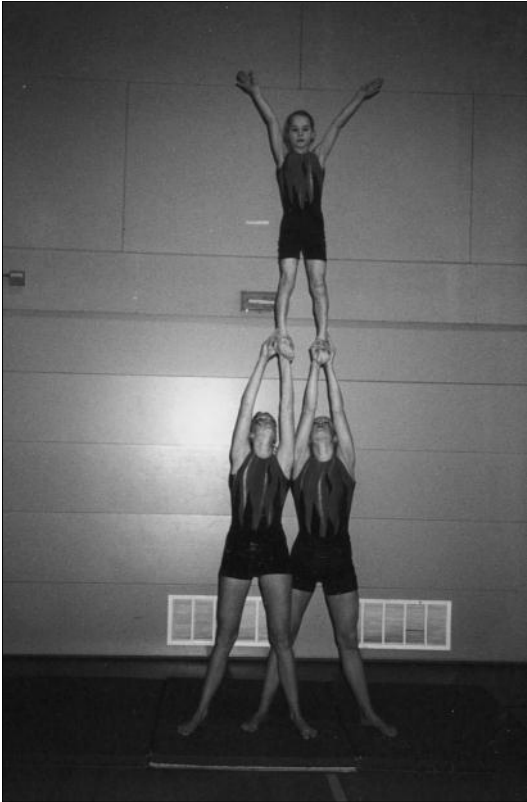
It wie mar in lyts groepke froulju diskear, ek al in bytsje útinne troch de tongbljer. Us presidinte skonk oandacht oan de sitewaasje yn ús lân foar de agraryske sektor en alle oanferwante bedriuwen. In kâlde maitiid, mei ûnrêst en spanning is oer Europa kaam. Nei de meidielings en de notulen, kreas opmakke troch de skriuwster

fan it iendeisbestjoer, kaam de ynlieding oan bar fan frou Douwes út de Himrik. Sy is humanistysk riedsfrou en soe foar ús trije ûnderwerpen besprekke:” Zin in het leven, tolerantie en geluk.” Der is feitlik mar oer ien item praat en wol: “Zin in het leven”. Frou Douwes ferdielde dy “zin” yn fjouwer dielen: **it doel** (in mins wol in doel ha) **de greep** dy’t men sels hat op jin libben (wat men nei stribbet moat men sels wol oankinne) de **rjochtfeardiging** fan jins stribjen en it hawwen of krijen fan **eigenwearde**. Oan de hân fan foarbylden út it libben gie sy dêrmei te set om ferbân te bringen yn har ferhaal.. Der is in wêzenlik ferskil tusken dizze items by godstjinstige minsken en , wat frou Douwes beflapte ûnder “ûngodstjinstige” minsken. Foar leauwigen is it doel fan it libben as gehiel de úteinlike ferlossing, oaren sykje mear nei de sin yn it dwaan sels, binne abstrakter. De iene mins jowt folle mear stal oan syn **wurk** b.g as de oar: (dat is in **echte dûmny**; in **goede** bakker, in **prima** dokter ensfh.) By it heljen fan in diploma stribbet men in fêst doel nei, mar sakket men en is dêr net op rekkene, dan is men de greep op it libben (even) kwyt. Wat no? Op in protte dingen ha wy sels gjin grip. As immen boarstkanker kriget en alle gefolgen dêrfan trochmakket, kriget men faak in oare wurdearring foar it libben, sjocht men oars nei de dingen yn jins libben. Herwurdearring. Sa kriget de slimme sykte in plakje. Faak siket men in plakje: minsken geane werom nei it plak fan in ûngefal: men bliuwt sitten mei it: **werom?** De minske syket om wearden yn it libben, yn oare lannen jilde oare wearden en culturen. Wy fine dat werom by it yntegrearjen fan asylsikers. Is it goed altyd earlik te wêzen? Hoe earlik moatte wy wêze? As ien fan de partners frjemd gien is en dêr spyt fan hat, moat hy/sy dat earlik opbiechte oan de partner? Smyt hy/sy dêrmei net in lêst op de skouders fan de partner, dy’t dêrnei erchtinkend wurde kin en dêr min mei libje kin? Stil hâlde, soargje dat it net wer bart, is dat soms net better? (Wat niet weet , wat niet deert.) Earlik kin ek wreed wêze. Men siket **rjochtfeardiging**

fan de died. Myn partner is te bot mei eigen dingen dwaande, we sjogge elkoar net genôch, de ferhâlding is te saaklik, de behoefte oan waarmte en oandacht wurdt net (genôch) ynfolle. Sin jaan oan eigen libben hat ek te krijen mei gefoel fan eigenwearde. By ferlies fan eigenwearde kin men yn in djippe depresje telâne komme. By âldere minsken sjocht men dit faak: men funksjonearret net goed mear, ferliest eigenwearde en rekket yn in depresje. Men moat de âlderdomsferskynselen in plakje jaan, it ferlies moat akseptearre wurde, oare wearden moatte wer sjoen wurde. Dêr moat men hinne libje kinne en wolle, men moat grip op jins libben hâlde. It is yn theory makliker sein as dien, meast sit men der ûngemurken al yn, meast stiet men der net by stil of hat men de ynstelling net om der by stil te stean, kin men dat ek net. As men help siket , kin de humanistyske riedsman/ frou û.o. help biede. Der leine noch wat folders en boekjes klear en al wiene we der lang net trochhinne kaam, wy hiene foarlopich genôch “bagaazje” meikrigen om dizze jûn mei nei hûs te gean. Hjirmei slút ús winterhealjier ôf wat de jûnen oanbelanget en kinne wy ús tarded op it reiske op 22 maaie nei Woarkum, taret troch de reiskommisje. Meitsje der as lid gebrûk fan, it wurdt grif wer hiel gesellich! Nammens ôfd. Sigerswâld, P.Idsinga – Vellenga, p.r. lid.

8-jarige sportfinaliste Acrogym

De 8-jarige Paula Galema uit Siegerswoude heeft op 28 april in Beverwijk meegedaan aan de Nederlandse finalewedstrijd acrogym. In Zwolle had ze zich destijds geplaatst door eerste te worden bij een plaatsingswedstrijd samen met Floor de Bruyn uit Elsloo en Anja Schippers uit Heerenveen. In Beverwijk werden ze uiteindelijk tiende, wat toch een hele prestatie was. In totaal deden hier 43 meisjes aan mee. Acrogym is een vrij nieuwe sport die de laatste tijd erg in opmars is. Er worden geen toestellen gebruikt, maar het bestaat puur uit balansbeheersing en ritmische oefeningen.

De oefening wordt door 3 personen uitgevoerd. Het wordt op muziek gedaan en het duurt totaal 5 minuten. Er zitten verplichte acrobatische oefeningen in, maar je mag ook eigen oefeningen erin gebruiken. Op de foto (Paula bovenaan) zie je een toren, waar b.v. een salto kan worden uitgevoerd. Met z'n drieën trainen ze bij Adonis Acrogym in Wijnjewoude.

Wolle en Kinne.....

As ik mei dit stikje út ein set binne d'r twa saken dy't bot myn oandacht opeaskje. Yn 't foarste plak de computer dy't troch goekunde op myn kantoar delset is, en wer't ik sa no en dan besykje om wat libben yn te krijen. As twadde it lysterpear yn myn tún, dat it smoardrok hat mei it fuorjen fan 'e jongen yn 'e konifearehage. Beide gjin bjusterbaarlike saken soe men sa sizze, maar it feit leit d'r, dat ik oan beide dingen net folle ôf as ta dwaan kin. "Moat dat dan?" sille jo by josels tinke. No, it is wol sa dat ik de hûn wat by de

hage wei hâlde moat, want it is oant útfleanen ta. Ien jonge lyster hat it nêst al ferlitten en hat doe earst wol in healoere ûnder yn 'e bremerheide-strûk sitten "om de kat út 'e beam te sjen" by wize fan praten. Wêr't er bedarre is? Ik kin it jo net sizze mar ik hoopje dat er it rêdt yn dizze wrede wrâld.... En de computer? Ik kan jim wolle sizze dat dizze "Freerkje" mei de hân skreaun is.... Fan 'e earste "becomputere Freerkje" sil ik jim tinge dwaan, mar dat kin noch wol efkes oanhâlde.... Ik ben ek bliid dat ik it apparaat útsette kin, ik ha op 't lêst ek noch mear te dwaan!... Mar wat hat in stel lysters no mei in computer te krijen? Súver neat, dat jou ik ta, mar it is al te hoopjen dat dy twa dingen yn de takomst al te merkbiten binne.

Men seit "net mear sûnder computer te kinne" mar ik tink by mysels: Ik soe net graach sûnder lysters wolle...! Unnoazel? Och, dit soarte fan tinzen hawwe my (en jo) dochs wer in stikje opsmiten.... Freerkje.

Bedankt

Wij van peuterspeelzaal it Bijehûs willen allen bedanken die ons geholpen hebben met het plaatsen van ons hekwerk. Hierbij denken we aan de moeders die meegedaan hebben met onze kaartenactie en natuurlijk aan de bewoners van Siegerswoude zelf die onze actie ondersteund hebben door onze kaarten te kopen. Ook willen we alle bedrijven bedanken welke ons financieel ondersteund hebben:

Dorpshuis "Uthof"
 Arob antennebouw
 VKC
 Loonbedrijf Siegerswoude
 Wagenaar melkprodukten
 Sinnema makelaardij
 Rabobank
 Fam. Krol siervogels
 DHZ Dak&Zinkwerken
 Veenstra bouwbedrijf
 P. van Eik slager

Dan willen wij ook nog graag alle vrijwilligers (vaders en moeders) die ons geholpen hebben om het hekwerk te plaatsen bedanken. We kunnen niet

iedereen bij naam noemen maar toch willen we Dhr. Burgsteden bedanken want zonder zijn inspanningen konden we dit hekwerk niet plaatsen. Afgelopen weken hebben de kinderen al heerlijk buiten kunnen spelen. De nieuwe fietsjes van Fam. Spoor zijn deze dagen al goed gebruikt en bij sommige kinderen al favoriet. Nogmaals iedereen hartelijk bedankt voor jullie steun, we stelden uw bijdrage zeer op prijs.
Bestuur en peuters it Bijehûs

Vandalen vernielen weidepompen

Zondag 6 mei zijn op een perceel weiland, gelegen aan de Boskobbbe 3 weidepompen zodanig vernield, dat ze niet meer te herstellen zijn. Deze drie pompen waren gemonteerd op een onderstel van een wagen. Dit moet gebeurd zijn 's middags na 5 uur. Op deze plek komt ook regelmatig jeugd uit Frieschepalen e.o. Waarschijnlijk zijn het oudere personen geweest, omdat deze weidepompen van gietijzer zijn en er is nogal enige kracht voor nodig, om ze stuk te slaan. Dit is gebeurd met een buis waarmee de wagen verankerd was. Onderdelen zijn meegenomen of weggegooid. De schade bedraagt ongeveer f 1000,-. Mocht iemand iets gezien of gehoord hebben. Graag contact opnemen met:

G. Wilpstra
Binnenwei 17
9248 KT Siegerswoude
telefoon: (0512) 30 17 88
Alle informatie is welkom

Zo was de maand

De mkz-crisis beheerste het nieuws de afgelopen maand. Meppel en Hoogeveen zagen daardoor hun Koninginnedag de mist ingaan. Maxima zou komen en zich aan den volke tonen, maar kwam niet. De Argentijnse schoonheid begon haar charme-offensief wat later; in de Keukenhof. "Ik ben stom, stom, stom geweest." Dat waren de woorden van Philips topman Cor Boonstra, die werd beschuldigd van aandelenhandel met voorkennis. Boze

tongen beweerden, dat die voorkennis afkomstig was van zijn vriendin, Sylvia Tóth, commissaris van Endemol, het bedrijf waar Boonstra al dan niet toevallig aandelen van had gekocht. Justitie zoekt het verder uit. De goedkope koopwoning verdwijnt van de huizenmarkt in Friesland. Wisselden er in het laatste kwartaal van vorig jaar nog 253 woningen onder de f 150.000,- van eigenaar, in de eerste drie maanden van 2001 zakte dit aantal tot 145. In Friesland steeg de gemiddelde prijs van bestaande huizen tot 301.000,=. Opsterland is een van de duurere gemeenten, met een gemiddelde verkoopprijs van f. 393.000,=. Nog een bericht over geld. De inflatie in Nederland is opgelopen tot 4,9 procent. Sinds 1982 is de inflatie niet meer zo hoog geweest. Vooral de dure benzine en de stijging van de vleesprijzen wakkerden de geldontwaarding aan. Na een flinke dip stegen de beurskoersen overigens de laatste tijd weer. Het echtpaar Klaas (51) en Majella (48) Kuiken uit Roptazijl werd volkomen verrast door de geboorte van hun dochtertje Maike Jildou. Ze hadden niet het flauwste vermoeden, dat Majella zwanger was. Plotseling begonnen de weeën. "It is net te leauwen. Se laitsje my allegear út," aldus de stomverbaasde vader.

Minister Borst van Volksgezondheid haalde zich flink wat problemen op de hals met uitspraken over de zelfdodingspil. Met die 'pil van Drion' zouden hoogbejaarden die geen enkele perspectief zien in hun leven er een einde aan kunnen maken. Is de pil over vijf jaar gewoon te krijgen in de apotheek of, sterker nog, bij Aldi of Albert Heijn? Weinig goed nieuws van het onderwijsfront. Elf Friese basisscholen komen onder verscherpt toezicht te staan. Deze 'zwakke' scholen leveren leerlingen af, die beneden verwachting presteren en een onvoldoende scoren op de lessen, het leerstofaanbod of de leerlingenzorg. Volgens de inspectie is de Friese achterstand voor een deel te verklaren door achterstandsleerlingen, kinderen van ouders met hooguit een lagere beroepsopleiding. Kleine scholen mogen niet worden opgeheven om de achterstanden in het Friese basisonderwijs

op te lossen. Veel dorpen zouden dan hun laatste basisschool verliezen, vindt de Provincie. De Stichting Behoud Ureterp startte een grootschalige inzamelingsactie om de oude molen in ere te herstellen. De molen, waarvan alleen nog de romp resteert, is eigendom van de Rabobank Drachten-Ureterp. De bank kreeg onlangs toestemming om tot sloop over te gaan. Regionale ziekenhuizen voerden alleen nog spoedoperaties uit. Dit was een gevolg van de acties die werden gehouden om betere arbeidsvoorwaarden voor het ziekenhuispersoneel te krijgen. Ook de huisartsen staakten. De gemiddelde huisartsenpraktijk krijgt er f. 30.000,= bij, maar tevreden zijn de huisartsen niet. Vooral omdat de werkdruk gigantisch hoog is. De problemen in de zorg schijnen ondanks de welvaart steeds groter te worden.

Freerk van der Wal uit Frieschepalen, alias Freerk de printsjeknipper, haalde de Leeuwarder Courant met zijn grote talent: het sierknippen. Het was niet de eerste keer dat zijn bijzondere hobby de aandacht trok. De uitdrukking ‘de vrouw heeft de broek aan’ is bij iedereen wel bekend. De Stichting Zorgcentra Talma Veenwouden heeft daar letterlijk zo haar

eigen opvattingen over.

Bejaardenverzorgsters in het tehuis Talma Hoven zijn verplicht een rok te dragen. Een bejaardenverzorgster eiste in een kort geding, dat ze een broek mag dragen. Een jurk of rok is volgens haar te bloot en te strak! Nieuws van het sportfront. RWF eindigde als derde in de competitie en mocht meedoen aan de nacompetitie. De voetbalinternationals Frank de Boer en Edgar Davids werden betrapt op het gebruik van Nandrolon, een vorm van doping. “Ze mogen mij opensnijden. Ik gebruik geen doping,” weersprak Frank de Boer alle beschuldigingen. Tot besluit een luguber bericht uit Zuid-Europa. Een echtpaar uit Menaludum werd vermoord in Portugal en teruggevonden in de berm. Het is duidelijk niet pluis in de Algarve!

Alderein reisje **Frieschepalen en Siegerswoude**

Op dinsdag 2 mei sloten we het winterseizoen af met ons jaarlijkse reisje. Om plus minus

één uur vertrekken we vanuit Frieschepalen. Met een bus van de firma Wiebenga en met Abie achter het stuur zetten we koers richting Noord-Holland, naar de bloembollen. Het is heerlijk lenteweer. De bus is bijna vol: 42 personen. We hebben er zin in. Voorzitster Engeltje heet ons allen welkom en hoopt op een mooie middag, waar ze wel vertrouwen in heeft. Als ook Abie zich heeft voorgesteld rijden we dwars door ons mooie Friesland, langs de kazematten van Kornwerderzand op de Afsluitdijk. Midden op de Afsluitdijk rijdt Abie de bus naar boven en kunnen we genieten van een weids uitzicht over de Waddenzee. Jammer, dat het wat heig is, de eilanden zijn hierdoor niet goed zichtbaar. Wanneer we de Afsluitdijk verlaten zien we marineboten van Den Helder liggen. Om en nabij drie uur zijn we dan in Breezand, waar we onze vrouwelijke gids oppikken die ons vertellen gaat over de bloemmozaïeken. Zij loodst ons eerst naar een gelegenheid, waar we van koffie en cake worden voorzien. Het is de laatste dag

It Byehûs

Onze peuterspeelzaal “It Byehûs” is gevestigd in het dorpshuis in Siegerswoude.

Uw peuter wordt vanaf een leeftijd van 2 jaar toegelaten, u kunt uw peuter aanmelden bij Aukje Kooi,
tel.: (0512) 30 29 81.

Onze openingstijden zijn dinsdag- en donderdagochtend van 8:30 uur tot 11:15 uur.

Uw peuter is van harte welkom.
Peuterspeelzaal “It Byehûs”

peuterspeelzaal

it byehûs

van dit bloemenspektakel en dus is het erg druk. We stuiten dan ook gelijk op een bus vol met Friezen. De eigengemaakte sieraden die her ten toon gesteld liggen zijn niet aan ons besteed. We zoeken de bus weer op en dan begint onze rondrit langs een bloemenpracht, zo mooi, dat we ogen tekort komen. De mozaïeken, zo vertelt onze gids, worden gemaakt op steekschuim; eerst getekend en dan met een bloemnageltjes van de hyacint in kleur uitgebeeld. Dit gebeurt door elk nageltje er met een kopspeld op te prikken. Daarna worden ze gladgeknipt. Het wordt ons duidelijk, dat dit een heikwarwei is waar door veel mensen uren aan gewerkt wordt. Maar het resultaat mag er zijn! Het mozaïek waar Anky met haar paard Bonfire op is afgebeeld heeft de eerste prijs. We zien veel Disney figuren maar ook Prins Willem-Alexander, in kopspijkers en Kniertje van ‘Op hoop van zegen’.

De letters zijn zo duidelijk; dit is echt vakwerk! Ook de bruggen en straten zijn versierd, hoewel minder dan vorig jaar vanwege de M.K.Z. Deze versiering bestaat meestal uit narcissen. Hiervan hebben ze slingers gemaakt en deze om palen en brugleuningen gevlochten. Onze hoofden gaan links en rechts om maar niks van al dat moois te missen. Gelukkig rijdt Abie heeft langzaam en stopt hij bij erg mooie kunstwerken, zoals de Flintstones, waar een levensgrote dinosaurus heen en weer schuift en waarvan de bek open en dicht gaat. Onze gids vertelt dat ze ook een bollenbedrijf runnen, met vijf broers. We rijden voor hun bedrijf langs en het mag er dan ook zijn. Zo nu en dan rijden we langs bollenvelden en al deze kleuren zijn een lust voor het oog. Nog niet alle tulpen staan in bloei, ook hier is het wel twee weken later dan gewoonlijk. “Ieder vist op zijn tijd”, zo ook hier; overal zijn kraampjes met tulpen. Ze willen ook wel in de bus verkopen en hier wordt gretig gebruik van gemaakt.

Aan het einde van de rondrit bedankt Engeltje onze gids voor de prettige uitleg en de mooie route waarna we haar weer afzetten. Dan vangen we onze thuisreis

weer aan, Workum is onze volgende pleisterplaats. In hotel De Sociëteit staat het diner voor ons klaar. De koninginnesoep, rollade, heerlijke groenten waaronder ‘Earnewâldster dúvels en citroenpudding met bessensap laten zich goed smaken.

Alles zelf bereid en geserveerd door het echtpaar dat dit hotel runt. Een beetje moe maar voldaan keren we huiswaarts. Engeltje bedankt een ieder maar in het bijzonder Abie, waar we weer een voortreffelijke chauffeur aan hadden. Ze wenst ons een goede zomer en hoopt ons allen weer te zien op de Aldereinmiddagen. Om negen uur zijn we terug in Frieschepalen en brengt Abie ons allen weer thuis. We kunnen terug zien op een geslaagd voorjaarsreisje!
Marieke Haisma.

Opbrengst Hartstichting

De opbrengst van de Hartstichting 2001 in Siegerswoude is f1.259,75

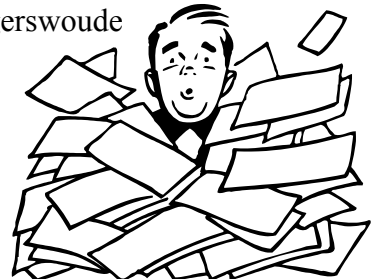
Hierbij alle gevers en collectanten bedankt!!

Brabantse groet

Inzameling oud papier

Op de volgende data wordt het oud papier binnen de bebouwde kom weer ingezameld:

- ⇒ Donderdag 7 juni o.b.s. De Skâns Frieschepalen
- ⇒ Donderdag 5 juli Gereformeerde kerk Siegerswoude

Het is vandaag 30 april, we zitten vermoeid en tevreden nog nagenietend van een gezellige avond. Met de klanken van het Fries volkslied nog in onze oren zijn we ons nu aan het voorbereiden op een optreden in Leeuwarden, wat hopelijk net zo gezellig zal zijn als dat in Frieschepalen. Maar terugkijkend naar de zaterdagavond was het wat ons betreft een geweldige avond. Met het mannenkoor en de Sjofaar en het top veertig koor en de overlast. Spontaan ontstond er een muzikaal samengaan waar iedereen zijn steentje aan bijdroeg. De stemming kwam er zo goed in. Dat Friezen en Brabanders het goed met elkaar kunnen vinden is wel weer eens gebleken. En wat een talent hier in Friesland. 's Middags een aantal enthousiaste jeugdmuzikanten wat 's avonds resulteert in een optreden van het nieuw Friesch jeugd ensemble. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Al met al een muzikaal genieten, wat zeker voor herhaling vatbaar is. Vooral de geste van het bedrijf van Piet Wagenaar hebben wij erg op prijs gesteld. "De Overlast" bestaat al sinds 1991 in de huidige samenstelling en is internationaal actief geweest, zowel in Duitsland, België als Hongarije. De band bestaat uit 9 enthousiaste muzikanten onder leiding van Pieter Kok, arrangeur en componist van verschillende nummers die 's avonds ten gehore zijn gebracht. De contacten worden onderhouden door onze Friese ambassadeur dhr. S. Schuermans. Met Brabantse groet: HOUDOE "De Overlast"

Rommelmarkt

Onze jaarlijkse rommelmarkt, die altijd in juni wordt gehouden, wordt dit jaar in verband met het m.k.z. gebeuren verschoven naar zaterdag 8 september a.s. Uw overvloedige (antieke) goederen worden zaterdag 1 september gehaald. Kunnen wij op uw medewerking rekenen?

De rommelmarktcommissie:

Marten Zwanenburg tel: 302552
 Oebele Pijl tel: 302233
 Hinke Tel tel: 303064

Uitslag kleurwedstrijd

Omdat Koninginnedagviering in Siegerswoude niet doorging, werd er besloten om een kleurwedstrijd voor alle kinderen te houden.

De kleurplaten zijn op school uitgedeeld of bij ze thuisgebracht.

Er zijn ongeveer 100 kleurplaten weer ingeleverd. Aukje van der Velde en Grietje Visser hebben voor ons gejureerd. Ze hebben gelet op variatie van kleuren, netheid en eigen creativiteit.

De ene kleurplaat was nog sierlijker of gevarieerder dan de andere. Voor hun een hele klus om tot de juiste keuze te komen.

De volgende kinderen hebben een prijs gewonnen: Agnes Mollema, Bernard Neef, Sanne Postma, Stienke Hoekstra, Jan Donker, Marloes Viet, Christa Smink, Aline de Vries, Lisanne de Jong, Lisette Jagersma, Sjoukje Mekkes, Jikkie van Veen, Willem Neef, Marcel de Jong en Nicky Bouma.

Allemaal van harte gefeliciteerd.

De prijzen worden volgende week op school uitgedeeld. Diegene die hier niet naar school gaan, krijgt de prijs thuis.

We willen alle kinderen bedanken voor hun geweldige inzet en we hopen dat de winnaars enorm blij zijn met hun prijs. Voor degene die net buiten de prijzen zijn gevallen..... volgende keer beter!!!

De Oranjecommissie

A.C.F. Nieuws

Disco

Op 11 mei jl. was er disco in de Dobber. De opkomst was goed ondanks het mooie weer. Dit was de laatste

disco voor de zomervakantie maar na de zomer gaan wij er weer met frisse moed tegenaan. Alvast een prettige vakantie en tot naar de zomer.

Tentverhuur.

Wist u dat A.C.F. ook een legertent te huur heeft voor barbecue, feestjes, e.d. Inlichtingen bij Frank de Jonge tel: 0512-

Bereikbaarheid van de huisartsen in het weekend

Huisartsen waarneemgroep Marum / de Wilp

Vakantieregeling:

Afwezig: 9 juli t/m 27 juli I. Strampel en G. Geerdink

Afwezig: 30 juli t/m 17 augustus K. Piest en J. de Roo

Bereikbaarheid van de huisartsen in het weekend

Tijdsduur van de bereikbaarheid: vrijdag van 17.00 uur tot en met zondag 24.00 uur.

3 juni(Pi): W. Brouwer, Ureterp
telef. 0512-301231.
I. Strampel, de Wilp
tel.: 0594-641595,
spoednummer: 643525.

10 juni: G.R. Wolthuis, Wijnjewoude
tel.: 0516-481250.
G. Geerdink, Marum
tel.: 0594-641212,
spoednummer: 644341.

17 juni: H.J. Stelma, Ureterp
tel.: 0512-301202.
J. de Roo, Marum,
tel.: 0594-648946.

24 juni: W. Brouwer, Ureterp
tel.: 0512-301231.
I.Strampel, De Wilp
tel.: 0594-641595,
spoednummer: 643525.

Preekvoorziening Gereformeerde Kerk Frieschepalen/Siegerwoude

3 juni 1^e pinksterdag:

9:30 uur ds. Huisman openbare geloofsbelijdenis

14:00 uur ds. J.J. van der Molen voorbereiding H.A.

2^e pinksterdag:

geen dienst, verwijzing naar andere plaatsen waar wel dienst is

10 juni 9:30 uur ds. J.J. van der Molen bediening van het H.A.
14:00 uur ds. J.J. van der Molen nabetrachting.

17 juni 9:30 uur ds. J. de Kok Drachtstercompagnie
14:00 uur ds. G.N. van der Linden Opeinde

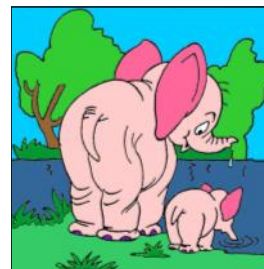
24 juni 9:30 uur ds. J.J. van der Molen m.m.v. "Ta Gods eare"
14:00 uur ds. R.R. Maathuis Wijnjewoude

de "Krobbedobbe" Frieschepalen

- Adres: De Bodding 12, Frieschepalen, tel.: (06) 15 47 13 47.
- Geopend op maandag-, dinsdag-, woensdag- en vrijdagochtend van 8.30 -11.00 uur.
- Maximale groepsgrootte: 15 kinderen.
- Leidster: Ineke Geertsma, Foarwurk 3, 9248 SK Siegerswoude, tel.: (0516) 54 18 93.
- Kinderen kunnen worden ingeschreven vanaf 1½ jaar, bij de leidster of op de speelzaal.
- Bij plaatsing wordt de leeftijd van 2½ jaar aangehouden.

Toelating geschiedt in volgorde van opgave.

303566

Stijldansen

Na de zomervakantie willen wij een opfriscursus stijldansen van start laten gaan Maar dit alles kan alleen doorgaan bij voldoende deelname. Informatie hierover bij: Froukje Stoker, tel.: 0512-303386

Agenda Frieschepalen:

Elke dinsdagmiddag step callanetics van 13.30-14.30 uur in de Dobber.

Wie bezorgt ons nieuws?

Van sommige verenigingen en organisaties in Frieschepalen krijgen we informatie binnen. Helaas beschikt de redactie van 't Pompeblêd niet over alle agendapunten, zodat wij geen complete agenda kunnen samenstellen van verenigingsactiviteiten in het dorp. Wij doen daarom een beroep op u om deze gegevens tijdig in het bezit te stellen van de redactie, zodat we tot plaatsing kunnen overgaan en het nieuws alle lezers van deze dorpskrant bereikt. De eerstvolgende sluitingsdatum voor de kopij is 11 juni. U mag de informatie op schrift inleveren, maar het liefst op een diskette.

Nieuws van "De Sjofaar"

Hierbij nodigen wij u uit voor ons jaarlijks koffieconcert, welke wordt gehouden op zondag 10 juni a.s. in "De Iepen Doar". Ook onze leerlingengroep zal weer voor u optreden. De aanvang is 10.30 uur en de toegang en koffie is gratis. Hopelijk tot ziens op ons koffieconcert.

Maandagavond 11 juni houden we onze jaarlijkse rondgang door het dorp. Vanaf 18.00 uur komen we weer bij u langs. We hopen dat u ons ook dit jaar weer wilt steunen met een financiële bijdrage. We kunnen het niet vaak genoeg zeggen, maar ouders let op uw kinderen. Het is levensgevaarlijk om u kinderen achter de muziekwagen te laten fietsen. Kinderen die wel achter de wagen

meefietsen doen dit op eigen risico.
De Sjofaar.

Nieuws van de feestcommissie

Hallo dorpsgenoten
Gelukkig heeft het MKZ-virus verder niet van zich laten gelden dus nog even en "t gjid oan" De feestcommissie is er klaar voor. Zo vlak voor het feest willen we nog graag een aantal kleine dingen vermelden welke betrekking hebben op het doarpsfeest. De feestcommissie roept de bewoners van "de Slûs" op voor het vormen van een team voor de zeskamp en het touwtrekken. De benodigde formulieren kunnen opgehaald worden bij Rein Postma, Lytse Dobbe 13, tel.: 303413.

Parashow: Op dinsdag 26 juni wordt het feest geopend met een parashow. Aan deze parashow is een loterij gekoppeld met grote prijzen. Eind mei begin juni komen de feestcommissieleden bij u langs met de feestgids en loten. Deze loten zijn verkrijgbaar voor: 1 lot F 7,50 / 4m² 2 loten F 12,50 / 8m² en 3 loten F 15,- / 12m². Naast de 3 grote prijzen worden er nog een groot aantal troostprijzen door Jan Klok uit de hoge hoed getrokken.

Zeilt u straks door de lucht? Koop een lot en maak kans op een vlucht.

Playbackshow: Zoals jullie reeds weten wordt er ook deze keer weer een playbackshow georganiseerd. Om dit tot een wervelend succes te maken hebben we enthousiaste deelnemers nodig.

De miniplayback is t/m 12 jaar. De maxi dus vanaf 13 jaar. Geef je tijdig op. Als regel worden dubbele artiesten niet geaccepteerd. Je kunt je tot 8 juni opgeven bij Maaïke v/d Wal, Tel. 302004.

Koffieochtend 55+: Voor 55-plussers die slecht ter been zijn is er een ophaalservice. Hiervoor kunt u afspraak maken bij Jan Sietsma, 303243 of Esther Bouma, 303123. Uiteraard wordt u ook weer thuis gebracht. We wensen jullie alvast veel succes met alle voorbereidingen. Tot ziens op het feest.

De Feestcommissie.